

Motion till riksdagen

1988/89:N466

av Eva Björne (m)

Konsekvenser vid kärnkraftsavveckling

Den socialdemokratiska regeringen har med stöd av centerpartiet och vänsterpartiet kommunisterna beslutat att kärnkraften skall avvecklas med början i mitten av 1990-talet. Kärnkraften svarar för hälften av Sveriges elkraftförbrukning, för närvarande 130 TWh per år. Vid en avveckling av kärnkraften måste stora delar av den borttagna produktionen ersättas med el från nya kraftverk med betydligt högre kostnader och därmed också högre priser. En höjning av det svenska elkraftpriset i förhållande till utlandet kommer att minska konkurrenskraften för främst den del av industrin som använder elkraften som råvara dvs. den elektrokemiska och den elektrotermiska industrin. I dessa industrier kan inte elkraften ersättas med andra energislag.

Västernorrland har en mycket stor andel elintensiv industri som för sin överlevnad måste arbeta på mycket lång sikt. Den socialdemokratiska regeringens tveksamhet till EG och främst beslutet om kärnkraftsavveckling har fått till följd att dessa industrier nu satsar stort på investeringar utomlands. Några företag överväger att helt flytta som t ex GA Metall AB, Sundsvall till Island och Alby Klorat, Ånge till Norge. SCA har idag fler anställda utomlands än i Sverige.

Statens energiverks rapport "Elpriser och svensk industri" visar att en prisökning om 20 öre/kWh till år 2000 och en årlig tillväxt med 2,5 procent, för länet skulle innebära att med indirekta effekter så skulle 10-15.000 arbetstillfällen försvinna.

Länet är redan nu en stor förlorare när det gäller befolkningsminskning. Det dråpslag som en kärnkraftsavveckling innebär för arbetstillfällena blir också ett dråpslag mot länets invånarantal. Kommunernas skatteunderlag kommer då att minska drastiskt samtidigt som åldersstrukturen kommer att präglas av än mer äldre. De som bor kvar drabbas av ökande kostnader – skatter.

Redan nu har en prisstegring om 10 procent aviserats för de närmaste tre åren. Den kommer med stor sannolikhet att bli bekymmersam för företag som MO Do:s elektrokemiska industri, i Örnsköldsvik, Kema Nord i Ljungaverk samt Hagraf och Utansjö i Härnösand.

Den 30-procentiga höjningen kommer också att drabba länets kunder inom detaljdistributionen med 300 milj. kr. per år utöver nuvarande elavgifter.

Under första hälften av 1990-talet kommer ytterligare prishöjningar på el och industrier, och GA Metall kommer sannolikt att begära långsiktiga

garantier om billig el för att kunna fortsätta sin produktion.

Mot. 1988/89

För andra hälften av 1990-talet måste regeringen införa t.ex. elrabatter, direkta bidrag till företag och en hård ransonering. Dessutom har regeringen utgifter för att bygga nya kraftverk, forskning på energiområdet och behöver 20–30 miljarder för att betala skadestånd till Sydkraft och Vattenfall.

N466

Väljer regeringen att inte subventionera detaljdistributionen och prisökningen inom det området blir 40 öre/kWh kommer de som bor i norrlandsläna att drabbas av ytterligare 2 miljarder kronor i utgifter för värme, hushållsström, el till sjukhus, skolor m.m. Det innebär ökade kostnader med 1 500–2 000 kr. per norrlänning och år.

I glesbygderna kommer en sjunkande efterfrågan och ett lågt pris på skogen samtidigt med höjda elpriser att slå dubbelt hårt.

Om inte en katastrof skall drabba Västernorrlands län måste kärnkraften vara kvar så länge den är driftsäker. Under tiden bör inga ansträngningar sparas för att finna alternativa energikällor som väl fyller miljökraven och är prismässigt konkurrenskraftiga.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att kärnkraften måste finnas kvar så länge den är driftsäker och det inte finns bättre alternativ.

Stockholm den 25 januari 1989

Eva Björne (m)